

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/4/2017
Identifikačné číslo spisu:	4016200822
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4016200822.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v konaní o uznanie a výkon rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného L. B. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 21. marca 2017, sp. zn. 2Ntc/19/2016, na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením dňa 25. mája 2017 v Bratislave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. sa rozsudok Krajského súdu v Nitre z 21. marca 2017, sp. zn. 2Ntc/19/2016 v celom rozsahu z r u š u j e.

II. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) sa

u z n á v a a v y k o n á

na území Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu v Benešove z 3. novembra 2014, sp. zn. 2 T 161/2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prahe z 14. januára 2015, sp. zn. 12 To 521/2014, ktorým bol občan Slovenskej republiky L. B., narodený XkX. F. XXXX v V., trvale bytom obec W., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike

u z n a n ý v i n n ý m , ž e

v dobe od 5. marca 2014 do 23. marca 2014 v W., okres Benešov, na izbe č. X hotela J. kde bol ubytovaný, vyrobil za použitia multifunkčného zariadenia EPSON EXPRESSION HOME XP-102, v. č. C., ktoré za týmto účelom kúpil v úmysle dať ich ako pravé, najmenej 6 ks falošných bankoviek českej meny nominálnej hodnoty 500,- Kč, sériového čísla X. XXXXXX, najmenej 1 ks falzifikátu českej meny nominálnej hodnoty 1.000,- Kč, sériového čísla X. XXXXXX, najmenej 2 ks falzifikátu českej meny nominálnej hodnoty 100,- Kč, sériového čísla Q. XXXXXX, a ďalej najmenej 2 ks falzifikátu českej meny nominálnej hodnoty 100,- Kč, sériového čísla Q. XXXXXX, a to tým spôsobom že vždy, pri každom falzifikáte vyhotovil zvlášť lícovú a rubovú stranu a pred ich zlepením do jedného celku na vnútornej strane napodobnil ochranné prvky, a to vodoznak a čiastočne ochranný okienkový prúžok tak, aby boli viditeľné proti svetlu, ďalej na lícovej strane troch falzifikátov nominálnej hodnoty 500,- Kč,

falzifikátu nominálnej hodnoty 1.000,- Kč a troch kusov falzifikátov nominálnej hodnoty 100,- Kč napodobil nalepením prúžkov za tým účelom zabezpečené holografické fólie vnútorne viditeľnú časť ochranného okienkového prúžku a na lícu stanu falzifikátu nominálnej hodnoty 1.000,- Kč do hornej časti zlatý trblietavý efekt na lípovom liste, ďalej vyrobil 1 list papiera s lícom a rubom bankovky v nominálnej hodnote 100,- Kč, sériové číslo Q. XXXXXX, 3 listy papiera všetky s lícom bankovky v nominálnej hodnote 500,- Kč a rubom bankovky v nominálnej hodnote 500,- Kč, sériové číslo X. XXXXXX, 2 listy papiera, oba s rubom bankovky v nominálnej hodnote 500,- Kč, sériové číslo X. XXXXXX, 1 list papiera s lícom bankovky v nominálnej hodnote 500,- Kč, 2 listy papiera s lícom bankovky v nominálnej hodnote 1.000,- Kč a 1 list papiera s rubom bankovky v hodnote 100,- Kč, sériové číslo Q. XXXXXX, pričom najmenej 3 ks falzifikátu nominálnej hodnoty 500,- Kč, sériového čísla X. XXXXXX, dňa 24. marca 2014 v bližšie nezistenej dobe medzi dopoludňajšími hodinami až 16:00 hod. dal ako pravé pri výmene za bankovky nižších nominálnych hodnôt obsluhu baru M. F. v Táboře, Tr. X. května XXX, X. Q., nar. XI. V. XXXX, ktorá 2 ks týchto bankoviek následne odovzdala v rámci vyplatenia výhry Y. B., nar. XI. W. XXXX,

č í m s p á c h a l

zločin falšovania a pozmeňovania peňazí podľa § 233 ods. 2 alinea 1 Trestného zákonníka Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, za ktorý mu bol

u l o ž e n ý

podľa § 233 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky zaradený do väznice s ostrahou.

III. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bude odsúdený L. B. vo výkone trestu p o k r a č o v a ť bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 21. marca 2017, sp. zn. 2Ntc/19/2016 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol, že rozsudok Okresného súdu v Benešove z 3. novembra 2014, sp. zn. 2 T 161/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prahe z 14. januára 2015, sp. zn. 2 To 521/2014, ktorým bol L. B. na vyššie citovanom skutkovom základe uznaný vinným zo zločinu falšovania a pozmeňovania peňazí podľa § 233 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, sa uznáva a vykoná. Ďalším výrokom súd podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol, že sa tento rozsudok vykoná na území Slovenskej republiky. Napokon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. krajský súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený L. B. 12. apríla 2017 odvolanie, v rámci ktorého namietal, že nikdy nikoho nepožiadaval, aby mohol vykonávať trest na území Slovenskej republiky. Dožadoval sa, aby vynesенý rozsudok bol odvolacím súdom v celom rozsahu ako nedôvodný zrušený. Vzniknutú situáciu označil za psychicky náročnú a od odvolacieho súdu žiadal tiež vysvetliť, ako je možné, že k nej vôbec došlo. Záverom dodal, že je maďarskej národnosti, a preto žiada rozhodnutie doručiť aj v maďarčine (č. l. 84).

K podanému odvolaniu sa dňa 25. apríla 2017 vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra tak, že ho

bez ďalšieho vyhodnotil ako nedôvodné a ako také ho navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Dňa 27. apríla 2017 bolo odvolanie odsúdeného spolu so spisovým materiálom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmal na podklade včas podaného odvolania oprávnenej osoby - odsúdeného L. B. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a konštatuje pri tom, že odvolanie odsúdeného je čiastočne dôvodné.

Podľa § 3 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 174 ods. 1 Tr. por. predseda senátu môže osobitným uznesením kedykoľvek opraviť písárske chyby a iné zjavné nesprávosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku a v jeho rovnopisoch, tak, aby vyhotovenie bolo v úplnej zhode s obsahom rozsudku, ako bol vyhlásený. Opravu môže nariadiť aj súd vyššieho stupňa.

Podľa druhej vety § 517 ods. 1 Tr. por. slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Na úvod je treba kvôli kontextu vysvetliť, že v prípade odsúdeného B. ide o druhé odvolacie konanie podľa zákona č. 549/2011 Z. z. V prvom konaní došlo rozsudkom krajského súdu z 16. februára 2017, sp. zn. 4 Ntc 35/2016 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 20. apríla 2017, sp. zn. 5 Urto 3/2017 k uznaniu rozsudku Okresného súdu v Českých Budějoviach z 8. novembra 2012, sp. zn. 5 T 56/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviach z 30. januára 2013, sp. zn. 3 To 10/2013 s tým, že vo výkone zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 393 dní bude odsúdený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pokračovať na území Slovenskej republiky v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

V uvedenom konaní bola najvyššiemu súdu 7. apríla 2017 doručená odpoveď zo strany Väzenskej služby Českej republiky, podľa ktorej sa odsúdený v súčasnej dobe nachádza vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu v Benešove sp. zn. 2 T 161/2014 vo výmere 5 rokov (pozn. ktorý je predmetom tohto konania). Po jeho skončení nastúpi do výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu Okresným súdom v Českých Budějoviach sp. zn. 5 T 56/2012 vo výmere 393 dní (pozn. ktorý už bol uznaný). V rámci výkonu oboch uložených trestov bol odsúdený zaradený do

väznice s ostrahou. Uznesením Okresného súdu v Znojme z 8. februára 2017, sp. zn. 3 Nt 1001/2017 bol odsúdený L. B. pre výkon oboch týchto trestov preradený do väznice s dozorom.

Predmetom tohto konania tak bolo na podklade podaného odvolania preskúmať, či sú dané zákonné dôvody pre uznanie a výkon trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu v Benešove sp. zn. 2 T 161/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prahe sp. zn. 12 To 521/2014.

V tomto smere najvyšší súd konštatuje, že krajský súd tieto dôvody vyhodnotil správne, a preto v podrobnostiach odkazuje na str. 5 a 6 napadnutého rozhodnutia. Vo vzťahu k námietke odsúdeného, že nikdy nedal súhlas s výkonom trestu na Slovensku, najvyšší súd uvádza, že jeho ne / súhlas nie je právne relevantný, nakoľko je štátnym občanom Slovenskej republiky, ktorý má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky (§ 4 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 3 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z.).

Na druhej strane, krajský súd sa dopustil niekoľkých formálnych pochybení, keď vo výrokovej časti nesprávne odkázal na uznesenie Krajského súdu v Prahe sp. zn. 2 To 521/2014, hoci predmetom uznávacieho konania bol rozsudok Krajského súdu v Prahe sp. zn. 12 To 521/2014. Nakoľko písomné vyhotovenie rozsudku (č. l. 75) zodpovedá tomu, ako bol ústne vyhlásený (č. l. 72), nebolo možné uvedený nedostatok odstrániť postupom podľa § 174 ods. 1 Tr. por. Z tohto dôvodu musel odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušiť a sám na podklade § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnúť, že cudzie rozhodnutie sa uzná a súčasne vykoná. Okrem toho, krajský súd v napadnutom rozsudku opomenul uviesť vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody podľa právneho poriadku štátu pôvodu (tzn. zaradenie odsúdeného do väznice s ostrahou podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky) a duplicitne tiež podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. konštatoval výkon trestu na území Slovenskej republiky.

Krajský súd nepostupoval správne ani vtedy, keď opomenul § 517 ods. 2 Tr. por. a nerozhodol o pokračovaní vo výkone trestu odňatia slobody bez jeho premeny, a zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko dĺžka trvania trestu (5 rokov) je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky (podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. je trestná sadzba 7 - 10 rokov), bolo potrebné rozhodnúť tak, že vo výkone trestu sa bude pokračovať bez jeho premeny (k tomu viď napr. uznesenia najvyššieho súdu z 11. mája 2016, sp. zn. 6 Urto 3/2016, príp. z 9. februára 2016, sp. zn. 6 Urto 1/2016).

Pokiaľ ide o zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v tomto smere krajský súd vysvetlil, že väznica s ostrahou svojou vonkajšou diferenciáciou zodpovedá ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Poukázal aj na to, že odsúdený bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Krajský súd však opomenul, že odsúdený L. B. bol uznesením Okresného súdu Znojmo z 8. februára 2017, sp. zn. 3 Nt 1001/2017 preradený do väznice s dozorom.

V tomto smere najvyšší súd upozorňuje, že pokiaľ § 3 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z. definuje rozhodnutie ako právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, potom pod takým rozhodnutím nemožno subsumovať iba právoplatný rozsudok / trestný rozkaz cudzieho štátu, ktorým bol odsúdený uznaný vinným a bol mu uložený trest, ale rovnako aj ďalšie právoplatné rozhodnutia, ktoré vo svojich dôsledkoch takéto skôr vydané rozhodnutie modifikujú. Inými slovami, pri rozhodovaní o uznaní a výkone rozhodnutia je treba prihliadať aj na ďalšie prípadne vydané rozhodnutia, ktoré majú vplyv na pôvodne uloženú trestnú sankciu.

Ak teda druhá veta § 517 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. (vo vzťahu k dĺžke a druhu sankcie viď § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z.) zakotvuje zásadu, podľa ktorej slovenský súd nesmie uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí (podľa § 3 písm. a/ zákona č.

549/2011 Z. z.), potom je toto ustanovenie potrebné vykladať v kontexte všetkých ďalších cudzích rozhodnutí, ktoré na takto uložený trest - vrátane spôsobu jeho výkonu, mali vplyv (k tomuto viď rozsudok najvyššieho súdu zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR pod č. 122/2014).

Presne k tejto situácii došlo v posudzovanom prípade, keď Okresný súd v Znojme uznesením z 8. februára 2017, sp. zn. 3 Nt 1001/2017 zmenil u odsúdeného spôsob výkonu trestu odňatia slobody tak, že ho z väznice s ostrahou (§ 56 ods. 1 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky) preradil do väznice s dozorom (§ 56 ods. 1 písm. b/ Trestného zákonníka Českej republiky).

Keďže podmienky, v ktorých sú odsúdení v Českej republike vystavení vo väznici s dozorom podľa zákona č. 169/1999 Sb. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých súvisiacich zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Českej republiky č. 345/1999 Sb., ktorou sa vydáva poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov z hľadiska vonkajšej diferenciácie najlepšie zodpovedajú podmienkam, aké majú na Slovensku podľa zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších zmien, odsúdení vo výkone trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, správne bolo potrebné postupovať podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (v tomto smere viď aj rozsudok najvyššieho súdu z 11. mája 2016, sp. zn. 6 Urto 3/2016, ako aj uznesenie najvyššieho súdu z 22. decembra 2016, sp. zn. 5 Urto 11/2016).

Z týchto dôvodov najvyšší súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a sám podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol, že cudzie rozsudky sa uznávajú a vykonávajú na území Slovenskej republiky s tým, že vo výkone trestu bude odsúdený B. podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.